

ЧАСТИНА ПЕРША

Розділ перший

ДРАКОН

...Вирячивши вогненні очі, дихаючи полум'ям і димом, потрясаючи ревом пустелі і нетра і вогненным хвостом замітаючи слід, летів **дракон**.

Не з китайських казок і не з пагод Тібету — він з'явся десь з громохкого центру країни "чудес", вилетів з чорного пекла землі людоловів і гнав:

- Над просторами...
- Над безмежжям Уралу...
- Через хащі Сибіру...
- Через грізний, понурий Байкал...
- Через дикі кряжі Зайбакалля...
- Через Становий хребет

звивався над ним межі скель і шпилів...

Високо в небі, сіючи іскри й сморід, летів і летів у безмежній ночі.

1. Палахкотів над проваллями...
2. Звивався над прірвами...
3. Пролітав із свистом спіраллю над диким бескиддям і нагло зникав десь у надрах землі — занурювався, як вогненноокий хробак, зі скреготом і хряском у груди скелястих гір, свердлив їх з блискавичною швидкістю, розсипаючи іскри.
4. Зникав...
5. І раптом вилітав з-під землі далеко, мов пекельна потвора, потрясаючи реготом ніч. Прям вогненними очима, зойкав несамовито і, вихаючи хвостом, як комета, летів і летів...

І розступалися скелі, маючи тінями. І розбігалися злякано сосни й смереки, кидаючись урозтіч. Заскочений нагло сохатий (лось) прикипав на галявині, спаралізований жахом, а далі зривався й, ламаючи ноги та обдираючи шкіру, гнав скільки духу у безвість.